

بررسی تأثیر رایحه درمانی اسانس اسطوخودوس بر میزان اضطراب بیماران تحت درمان با همودیالیز

* معصومه کنعانی^۱، سیدرضا مظلوم^۲، احمد امامی^۳، نغمه منخبر^۴

۱- کارشناسی ارشد پرستاری و دکتری پرستاری و عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری مامایی مشهد ۳- دکتری فارماکولوژی و عضو هیأت علمی دانشکده داروسازی مشهد ۴- فوق تخصص اعصاب و روان و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۷/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۰/۱۵

مجله علمی - پژوهشی دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، ۱۰ (۲)، ۱۳۸۹، ۶۳-۷۱

چکیده

زمینه و هدف: تمامی بیماران، طی مراحل مختلف همودیالیز، درجه ای از اضطراب را تجربه می کنند. یکی از شیوه های کاهش اضطراب رایحه درمانی می باشد.

روش بررسی: در این کارآزمایی بالینی، ۶۵ بیمار همودیالیزی بطور تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. در گروه اسانس اسطوخودوس علاوه بر مراقبت های معمول بخش، استنشاق اسانس توسط دستمال کاغذی آغشته به یک قطره اسانس به مدت ۲۰-۱۵ دقیقه انجام می شد. این کار سه بار در هفته به مدت ۴ هفته بکار برده شد. در گروه مراقبت معمول، مراقبت های رایج در بخش انجام می گرفت. در هر دو گروه، میزان اضطراب آشکار و پنهان بعد از همودیالیزی در یک مرحله قبل از مداخله و چهار مرحله حین و بعد از مداخله شامل پایان هفته اول، دوم، سوم و چهارم با استفاده از پرسشنامه سنجش اضطراب آشکار و پنهان اسپیل برگر اندازه گیری و ثبت می شد.

یافته ها: میزان اضطراب آشکار و پنهان در پایان هفته اول، دوم، سوم و چهارم در گروه اسانس اسطوخودوس با گروه مراقبت معمول تفاوت معنی دار آماری داشت ($P < 0.05$). استنشاق اسانس اسطوخودوس، میزان اضطراب آشکار و پنهان را بصورت معنی داری نسبت به قبل از مداخله کاهش داده است ($P = 0.000$). تفاوت معنی داری در میزان اضطراب آشکار و پنهان بین مراحل بعد از مداخله با یکدیگر وجود نداشت ($P > 0.05$).

نتیجه گیری: استنشاق اسانس اسطوخودوس میزان اضطراب آشکار و پنهان بیماران همودیالیزی را کاهش می دهد. بنابراین می توان در موقعیت بالینی از رایحه درمانی توسط این اسانس به منظور کاهش میزان اضطراب استفاده نمود.

واژه های کلیدی: اضطراب، همودیالیزی، رایحه درمانی، اسانس های فرار، اسطوخودوس